

63

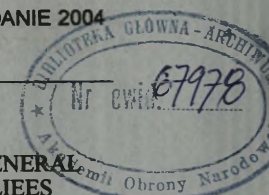
AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY
ROK 2004

-ĆWICZEBNE-

Ćwiczenie WSPÓLNE ZADANIE 2004
DYREKTYWA

SUPREME HEADQUARTERS
ALLIED POWERS EUROPE
B-7010 SHAPE DUON

GRAND QUARTIER GENERAL
DES PUISSANCES ALLIEES
EN EUROPE

Egz. nr ... 30

412.11/SHOPJ/5

B-7010 SHAPE DUON

67978

DO: według rozdzielnika

TEMAT: Wytyczne Naczelnego Dowódcy PSZ SOJUSZU w Europie (SACEUR) do planowania operacji reagowania kryzysowego, mających na celu przeciwdziałanie narastaniu kryzysu w północno-wschodnim rejonie Morza Bałtyckiego.

DATA: 09 kwietnia 2004

DOKUMENTY ODNIESIENIA:

- A. Dyrektywa wstępna Komitetu Wojskowego (MG) do przygotowania wariantów użycia siły militarnej.
 - B. MG 133/3 System Planowania Operacyjnego SOJUSZU, 28 sierpnia 2000 G. Wytyczne do Planowania Operacyjnego (Guidelines for Operational Planning -GOP); styczeń 2001
1. W odniesieniu do pkt. A, Komitet Wojskowy zlecił Dowództwu PSZ SOJUSZU w Europie (SHAPE) przygotowanie wariantów operacji wojskowej w celu wsparcia społeczności międzynarodowej w pokojowym rozwiązaniu kryzysu w rejonie Morza Bałtyckiego.
 2. Dowództwo Sił Połączonych „Północ” (JFC AFNORTH) zostało wyznaczone do kierowania procesem planowania operacyjnego, zdefiniowanym w Wytycznych Dowództw Strategicznych do Planowania Operacyjnego. Zgodnie z powyższym, sztab JFC AFNORTH jest uprawniony do bezpośrednich konsultacji z Wielonarodowym Połączonym Sztabem Planistycznym (CJPS), RFAS i NC3A. Dowódca PSZ SOJUSZU Bałtyku (SACBALT) jest również proszony o udzielenie wsparcia i porad eksperckich.

Potencjalne warianty użycia sił powinny być opracowywane w ścisłym związku z wspieraniem działań politycznych i gospodarczych zmierzających do rozwiązania kryzysu.

3. JFC AFNORTH ma przedstawić warianty działań zbrojnych Dowódcy PSZ SOJUSZU w Europie do 29 maja 2004. SACEUR ma przedstawić do 02 czerwca Komitetowi Wojskowemu oraz Radzie SOJUSZU propozycje działań wojskowych.

ZA DOWÓDCĘ POŁĄCZONYCH SIŁ ZBROJNYCH SOJUSZU W
EUROPIE:

Załącznik 1 CJPS, 412.11/SHOPJ/5, data: 09 KWIE 2003

1. Sytuacja

a. Ogólna

- 1) Tło polityczne. wojskowe i historyczne (zobacz JR B I, II i V)
- 2) Sytuacja bieżąca: BELAND razem z JAPALA dążą do osiągnięcia dominującej roli w pñ. - wsch. regionie Morza Bałtyckiego. BELAND wspiera siły wewnętrzne destabilizujące SUMBIA, zmierzające do obalenia jej rządu i rozszerzenia koalicji BELAND, JAPALA o SUMBIA. Stworzyłoby to warunki do oddziaływania (kontroli) na morskie linie komunikacyjne, wolny handel i eksplorację surowców naturalnych z dna morskiego w tej części Morza Bałtyckiego. Jednakże długoterminowy plan strategiczny BELAND/ JAPALA może być zrealizowany tylko w przypadku uzyskania kontroli nad SUMBIA. Z tego wynika, że bezpośrednia konfrontacja koalicji z sojuszem w rejonie Morza Bałtyckiego jest raczej wątpliwa w krótkim przedziale czasowym. Jednakże społeczność międzynarodowa wyraziła swoją obawę w związku ze zwiększeniem napięcia w rejonie. SOJUSZ ma podjąć wszelkie działania, przy wykorzystaniu niezbędnych środków z siłami zbrojnymi włącznie, koniecznej do przywrócenia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w SUMBIA oraz wesprzeć działania międzynarodowe w celu zapobieżenia osiągnięciu celów bliższych przez koalicję BELAND/ JAPALA

b. Sytuacja przeciwnika (zobacz JR B 114, ocena J 2)

c. Dyrektywa wstępna NAC/MC

- 1) Misja (zadanie): Dowództwo Strategiczne jest proszone o doradztwo dotyczące wojskowej operacji reagowania kryzysowego, mającej na celu wsparcie bieżących działań zarządzania kryzysowego z pozycji ONZ, OBWE, UE i SOJUSZU. W sytuacji upoważnienia SOJUSZU przez ONZ, na rozkaz SACUER ma przeprowadzić operację reagowania kryzysowego.

- 2) **Zamiar:** Wola Rady Północnoatlantyckiej w zakresie wniesienia wkładu wojskowego do rozwiązania kryzysu, jasno demonstruje zamiar SOJUSZU zapobieżenia operacji wojskowej ze strony jakiegokolwiek państwa przeciwnika, wymierzonej przeciwko państwu członkowskiemu Sojuszu, który ze swej strony będzie również wspierał niezależność SUMBIA i prawo swobodnego przepływu na Morzu Śródziemnym. Każda bezpośrednia pomoc wojskowa uzależniona będzie od zgłoszenia takiej potrzeby przez SUMBIA. Działania wojskowe SOJUSZU dla zażegnania kryzysu bezpośrednio wspierają jego rozwiązywanie drogą pokojową. Ze swej istoty, działania militarne SOJUSZU mają na celu nie eskalację kryzysu, ale będąc elastyczne w sytuacjach spodziewanych przez BELAND/ JAPALA operacji wojskowych. Ponieważ czasowe przemieszczenie sił może w sposób znaczący wpłynąć na sytuacje kryzysowe, płynne zwiększanie i zmniejszanie przedsięwzięć będzie miało znaczący wpływ na efektywne zarządzanie sytuacją kryzysową. Jak dotychczas NAC zdecydował, że operacja wojskowa przeciwko BELAND/ JAPALA nie będzie obejmowała użycia wojsk lądowych na terytorium przeciwnika. Kampania operacji informacyjnej, ściśle koordynowana z polityką informowania społecznego wniesie znaczący wkład w utrzymywanie poparcia ze strony społeczności międzynarodowej. Będzie to miało wielkie znaczenie dla rozwiązania kryzysu i uzyskanie międzynarodowego wsparcia, poprzez wskazanie prawnych podstaw działań Sojuszu. Jednocześnie będzie akcentowane postanowienie SOJUSZU o zapobieganiu konfliktowi poprzez elastyczną demonstrację siły wojskowej, oraz wszechstronnej kampanii medialno-informacyjnej (PR *Public Relations*)).
- 3) **Cele polityczne SOJUSZU:**
- a) Odstraszenie BELAND/ JAPALA przed podjęciem wrogich aktów, które zagrażają SUMBIA, i swobodzie żeglugi w basenie Morza Bałtyckiego.
 - b) Zapobieganie jakimkolwiek konfliktowi, który zagroziłby interesom SOJUSZU poprzez demonstrację jedności Sojuszu i jego zdecydowania.

- c) Demonstrowanie pełnego wsparcia SOJUSZU dla zarządzania kryzysowego przez społeczność międzynarodową.
- d) Zarządzanie kryzysem we wczesnym stadium, na różnych poziomach, na warunkach korzystnych dla SOJUSZU, poprzez podjęcie adekwatnych kroków.
- e) Zniechęcenie BELAND do angażowania się w kryzys.

4) Pożądaný stan końcowy i kryteria sukcesu

a) Pożądaný polityczny stan końcowy SOJUSZU.

- 1 Integralność terytorialna państw SOJUSZU pozostaje nienaruszona.
- 2 Morskie linie komunikacyjne SOJUSZU są bezpieczne.
- 3 BELAND i JAPALA zaprzestały wszelkich działań agresywnych w stosunku do SUMBIA
- 4 Ponowne ustanowienie normalnych stosunków z BELAND i JAPALA.
- 5 Stabilizacja wewnętrzna SUMBIA.
- 6 Przychylność opinii światowej.

b) Pożądaný wojskowy stan końcowy SOJUSZU

- 1 Siły zbrojne BELAND i JAPALA nie zostaną użyte do osiągnięcia celów politycznych w stosunku SUMBIA.
- 2 Zapewniona gwarancja swobody żeglugi na Morzu Bałtyckim.
- 3 Siły SOJUSZU powracają do rejonów stałej dyslokacji.

c) Kryteria osiągnięcia sukcesu:

- 1 Osiągnięcie jedności (spójności) społeczności międzynarodowej.
- 2 BELAND nie prowadzi ani aktów przemocy ani nie używa sił zbrojnych dla osiągnięcia celów politycznych.

3 Utrzymanie lub odzyskanie swobody żeglugi na Morzu Bałtyckim.

5) Założenia

- a) Rada Bezpieczeństwa ONZ powinna uchwalić rezolucję zwracającą się do SOJUSZU o wniesienie wkładu wojskowego dla rozwiązania kryzysu.
- b) Unia Europejska jest bezpośrednio zaangażowana w rozwiązanie kryzysu w sferach politycznych i gospodarczych. Nie planuje się prowadzenia operacji wojskowej pod egidą UE.
- c) BELAND będzie współpracował ze społecznością międzynarodową, w celu uniknięcia zaangażowania sił zbrojnych w kryzys.
- d) SUMBIA powinna zaprosić siły SOJUSZU na swoje terytorium.

6) Ograniczenia:

- a) Przemieszczenie sił SOJUSZU nie może być przyczyną eskalacji konfliktu.
- b) Zaangażowanie sił SOJUSZU może mieć tylko charakter obronny.
- c) Planowanie wojskowej operacji kryzysowej nie może obejmować działań na terytorium BELAND i JAPALA oraz ich wodach terytorialnych
- d) Postanowienia traktatu CFE nie mogą być naruszane.

7) Zadania zasadnicze:

- a) Opracować warianty wojskowej operacji kryzysowej na Morzu Bałtyckim.
- b) Synchronizacja wariantów operacji wojskowej z rozwiązywaniem kryzysu na drodze politycznej i gospodarczej.
- c) Być gotowym do kierowania operacją na podstawie mandatu ONZ.
- d) Utrzymywać inicjatywę w trakcie rozwiązywania kryzysu.

e) Dla wspierania operacji uwzględniać potrzeby operacji informacyjnej.

f) Zwrócić się o adekwatne zasady użycia siły.

8) Zadania dodatkowe:

a) Przyjmować oferty wsparcia od partnerów i innych narodów w celu rozszerzenia wsparcia międzynarodowego, ale bez obniżania skuteczności wojskowej.

b) Ścisła współpraca z sojusznikami i krajami partnerskimi w planowaniu i prowadzeniu operacji kryzysowej.

c) Opracować warianty wsparcia SUMBIA z zaangażowaniem sił zbrojnych.

d) Być gotowym do uzyskania lub odtworzenia swobody żeglugi na Morzu Bałtyckim.

2. Zamiar operacyjny.

a. Główne czynniki i przewidywania. Zasadnicze warianty planów operacji reagowania kryzysowego muszą być rozważane w ścisłym związku z opracowanymi (istniejącymi) planami działań militarnych, tak członków SOJUSZU jak i sił SOJUSZU w rejonie basenu Morza Bałtyckiego. Polityczne i gospodarcze wysiłki społeczności międzynarodowej oraz SOJUSZU powinny być zsynchronizowane z działaniami sił wydzielonych do rozwiązania kryzysu. Chociaż każdy wariant działania sił zbrojnych musi ze swej strony wspomagać rozwiązanie kryzysu, musi też uwzględniać ogólną koncepcję eskalacji działań. Zarządzanie kryzysem będzie zależało od terminowej wymiany informacji między wszystkimi szczeblami dowodzenia. Kluczem do osiągnięcia sukcesu jest połączenie wysiłków politycznych, gospodarczych i wojskowych. Znaczący wkład w powodzenie operacji wnosi zsynchronizowana kampania medialno-informacyjna.

b. Założenia planistyczne:

1) Narody wydziela siły do przeprowadzenia operacji kryzysowej.

2) Narody mogą użyć wydzielonych sił do operacji ochrony swoich obywateli w BELAND, JAPALA, SUMBIA.

3) Planowane działania narodowe i SOJUSZU będą włączone do operacji.

c. Silne i słabe strony:

1) Przeciwnik

- a) Agresywne prowadzenie operacji
- b) Możliwości sił desantowych zagrażające SUMBIA
- c) Możliwości zerwania morskich linii komunikacyjnych.

2) Siły własne

- a) Silną stroną jest możliwość przeciwdziałania jakimkolwiek działaniom kryzysowym poprzez osiągnięcie przewagi na bazie eskalacji.
- b) Słabą stroną jest trudność aktywnego przeciwdziałania w czasie oraz długotrwałość operacji.

d. Środki ciężkości:

1) Strategiczny

- a) Własny: Zdecydowanie państw SOJUSZU to wydzielenia we właściwym czasie sił gwarantujących swobodę żeglugi na morskich liniach komunikacyjnych oraz wsparcie dla stabilizacji w SUMBIA.
- b) Przeciwnika: Zdolność do demonstrowania siły na Morzu Bałtyckim oraz wykorzystania jej przeciwko SUMBIA.

e. Cele. Cele strategiczne:

- 1) demonstracja solidarności SOJUSZU w odpowiedzi na rozwój sytuacji poprzez wykorzystanie odpowiednich możliwościami wojskowych.
- 2) demonstracja zdecydowania SOJUSZU do udziału w rozwiązaniu kryzysu międzynarodowego ukierunkowanego na zapobieganie konfliktowi, wyrażona zarówno w odstraszeniu potencjalnych agresorów jak i wsparciu zagrożonych narodów.
- 3) demonstracja zdecydowania SOJUSZU do użycia sił zbrojnych jako ostatecznego środka rozwiązania problemu.

3. Zadanie. Zaplanować i na rozkaz przeprowadzić wojskowe operacje reagowania kryzysowego dla bezpośredniego wsparcia politycznych i gospodarczych działań społeczności międzynarodowej zmierzających do rozwiązania kryzysu oraz zapewnić swobodę żeglugi na morskich liniach komunikacyjnych na Morzu Bałtyckim, a także zapobiec działaniom wojskowym przeciwko SUMBIA.
4. Wytvczne do planowania
 - a. Zamiar wstępny dowódcy: Zamierzam użyć sił zbrojnych czasu pokoju i podjąć działania w możliwie największym zakresie dla wspierania zarządzania kryzysowego. Zauważalną demonstrację siły w rejonie przeprowadzę minimalnie niezbędnymi siłami. Utrzymam w pobliżu rejonu kryzysu, wielonarodowe, połączone siły, w gotowości do wykonania uderzeń, w ściśle określonym czasie. Kluczem do sukcesu jest demonstracja zdecydowanie Sojuszu -w ramach kombinacji sił wielonarodowych i połączonych. Kluczem dla uzyskania poparcia międzynarodowego jest obronny charakter przedsięwzięć. Jednak dla zapewnienia ochrony sił własnych będę dążył do dysponowania adekwatnymi zasadami użycia siły. Użyję pełnego spektrum operacji informacyjnych (IO) w celu przekazania przeciwnikowi moich intencji w minimalizacji jakichkolwiek niedomówień.
 - b. Wskazówki dla sztabu planistycznego SHAPE i CJPS mają z AFNORTH ściśle koordynować operację reagowania kryzysowego, a także dostarczać wiarygodnych informacji na temat rozwoju międzynarodowej sytuacji kryzysowej i podjętych działań.
 - c. Wskazówki dla podległych dowództw:
 - 1) AFNORTH ma:
 - a) Opracować kilka wariantów operacji reagowania kryzysowego (GRO), które wpływają na osiągnięcie i utrzymanie panowania w eskalowaniu działań.
 - b) Określić zdolności wojskowe oraz wymagane siły.
 - c) Określić czas wymagany do realizacji poszczególnych wariantów.
 - d) Rekomendować ogólny zbiór zasad użycia siły w operacji, a jeżeli to możliwe, to przedstawienie zasad dla każdego wariantu.

e) Rekomendować ogólną strategię prowadzenia Operacji Informacyjnej, główne założenia dla operacji i niezbędnych uwarunkowań dla każdego wariantu działania.

2) AFSOUTH ma:

a) Wesprzeć AFNORTH w planowaniu operacji - w jak najkrótszym czasie.

b) Przygotować personel do wsparcia AFNORTH

5. Koordinacja

a. AFNORTH jest uprawniony do bezpośredniego kontaktu z SACBALT.

6. Dowodzenie i kontrola

a. Obszar operacji - Rejon odpowiedzialności AFNORTH

ZA NACZELNEGO DOWÓDCĘ POŁĄCZONYCH SIŁ ZBROJNYCH
SOJUSZU W EUROPIE

XX.X.XXXX

Generał, Wojska Lądowe BRYTA

Szef Sztabu

ROZDZIELNIK:

Do wykonania:

AFNORTH

Do wiadomości:

SACBALT

CINCNORTH, NMR's, CJPS

Wydrukowano w 30 egz.

Egz. 1-30 – archiwum biblioteki ogólnej

Wyk. ppłk Roman KWEĆKA

Druk AON zam. nr 462/W/W/

